

det da ikke er uvilje eller ligegyldighed, at vi ikke deltager i dette eller hint møde.

Ole Stavad (S):

Vi kan jo have forskellige vurderinger. Jeg synes ikke, det er irrelevant, når det både i andre lande, og så vidt jeg ved også i regeringer, i parlamenter og på Nordisk Råds session bliver et samtaleemne, som også i stor udstrækning kommer op under debatten, at Danmark stort set er ved at melde sig ud af det nordiske samarbejde. Så mener jeg faktisk, det er en sag, vi bliver nødt til at forholde os til.

Kl. 13.20

Jeg har da også glædet mig over, at statsministeren har forholdt sig til det ved, efter det han har lovet, på et ministermøde i den danske regering præcist at opfordre til at passe det nordiske arbejde.

Men jeg vil da godt snakke indhold, hvis det er det. Altså eksempelvis den 18. august, hvor der ud fra de oplysninger, jeg har, var et ministerrådsmøde, hvor den danske regering for første gang udbreder det europæiske forbehold til også at blive indføjret i en nordisk traktat på det sociale område, der blev underskrevet den 18. august.

Det var en afgørende politisk beslutning, som man i øvrigt mig bekendt ikke har orienteret Folketinget om. Var det en sag, som socialministeren anså for at være en ligegyldig sag? Jeg tror, at vi bliver nødt til at interessere os en hel del for, at regeringen med det europæiske forbehold som begrundelse udbreder forbeholdet til det nordiske samarbejde inden for en traktat, så Danmark derfor ikke kan være med i det nordiske samarbejde fuldt ud.

Var det en sag, som socialministeren ikke anså for at være noget, der betød noget? Eller hvad skal der til af tunge sager, for at socialministeren i sin prioritering mener, at Danmark bør være repræsenteret på ministerniveau i nordisk samarbejde?

Formanden:

Så er det fru Line Barfod for et sidste spørgsmål.

Line Barfod (EL):

Ministeren siger, at hun da jævnlige snakker med andre nordiske ministre i EU-sammenhæng.

Men nu er det nordiske samarbejde altså ikke det samme som EU-samarbejdet. Jeg er godt klar over, at regeringen har den holdning, at

Norden bare skal være sådan et lille supplement til EU, og at det er EU, der er det vigtige. Men den holdning har regeringen altså endnu ikke fået Folketingets opbakning til, og foreløbig er opbakningen og holdningen altså fra officiel dansk side, at man betragter det nordiske samarbejde som et vigtigt, selvstændigt samarbejde.

Lige præcis den sag, som hr. Ole Stavad rejser her, er jo en, som vi drøftede en del på sessionen, og jeg måtte spørge samarbejdsministeren gentagne gange, før det langt om længe lykkedes mig at få et svar på, hvad det var, det her forbehold gik ud på, fordi socialministeren eller andre ministre ikke på noget som helst tidspunkt har informeret Folketinget.

Det er jo den generelle holdning til det nordiske samarbejde, som vi ønsker at få ændret, fordi vi mener, at det er vigtigt at prioritere det, og at det kan være til stor gavn for borgerne i Danmark og i Norden.

Socialministeren (Henriette Kjær):

Jeg beklager selvfølgelig, at Folketinget ikke er blevet orienteret om den nye nordiske sikringsoverenskomst, men det havde jo ikke ændret noget, om jeg havde deltaget på mødet eller ej.

Det, der foregik på mødet i Karlskrona, var, at den skulle underskrives. Der var jo ikke substansdiskussioner i det. I så fald kan jeg være enig i, at det havde været vigtigt, at man havde været til stede og gjort sin indflydelse gældende. Men det var meget symbolsk, at selve aftalen skulle skrives under.

Jeg må så også bedrøve fru Line Barfod med, at vi ikke i regeringen mener, at Norden er et lille, ubetydeligt vedhæng, og at EU er det essentielle og det vigtige. Det er bestemt ikke regeringens politik; det nordiske samarbejde er meget vigtigt. Det, jeg siger, er, at en ting er, at vi har nogle nordiske ministerrådsmøder, en anden ting er, at der godt kan foregå et godt og uformelt samarbejde ved siden af.

Jeg kom med eksemplet, at vi til dels ses til EU's rådsmøder, men der kommer den norske og den islandske minister ikke. Derfor nævnte jeg også, at jeg har uformel kontakt med disse ministre og også ofte mødes med dem til konferencer, som vi har arrangeret i fællesskab. Her i forbindelse med Det Europæiske Handicapår har der været flere arrangementer, hvor vi ofte har mødtes og har haft lejlighed til at drøfte vigtige socialpolitiske spørgsmål.